

722.

1227

a.

555

722

722.

Ac. 1227.

Lutterusse Wäikenne Katekismus, ehf kristliko oppusse wiis pátukki.

Tarto - linan

träffitu Schünmanni läsjä ja C. Mattiesenit man
ninf säälSAMMAN ka müwva.

1851.

Gegen den Druck dieser Schrift ist nach vorläufiger Durchsicht von Seiten des Livländischen Evangelisch-Lutherischen Consistoriums nichts einzuwenden.

Riga-Schloß, am 6. Septbr. 1850.

Collegien-Rath von Wolffeldt,
Assessor consist.

Nr. 2327.

Secr. Fliedner.

Der Druck wird unter den gesetzlichen Bedingungen gestattet.

Dorpat, den 16. Septbr. 1850.

Stellv. Censor Mickwiç.

Gesmânne pâtûk.

Jummala kümme käsk.

Gesmânne käsk.

Minna olle se Issand, sinno Jummal;
sinnul ei pea mitte muid Jummalid
olsema minno een.

Mes se om?

Meije peame Jummalat ülle kige asja pelgama,
armastama nink uskma, eht temma päle lootma.

Tõine käsk.

Sinna ei pea mitte Issanda, omma Jum-
mala nimme kurjaste pruukma; sest Jummal
ei tahha sedda mitte nuhtlemata jäätta, ke
temma nimme kurjaste prugip.

Mes se om?

Meije peame Jummalat pelgama nink armastama,
et meije temma nimme man ei wannu, ei nea, ei nöijo,
ei wölsi, ei ka petta, enge peame sedda kige hädda
fissen appi hõikama, paljema, kitma nink tennama.

Kolmas käst.

Sinna peat pühhapäiva pühhendama.

Mes se om?

Meije peame Jummalat pelygama nink armastama,
et meije juttust nink Jummala sõnna ärra ei pölle, enge
peame sedda pühhas piddama, hääl melel kuulma nink
opma.

Neljas käst.

**Sinna peat omma essa nink omma emma
awwustama, et sinno kässi hâste käüp nink
sinna karwa ellat ma pâäl.**

Mes se om?

Meije peame Jummalat pelygama nink armastama,
et meije omme wannambid nink eßandid ärra ei pölle,
ei ka vihhasta, enge peame neid awwustama, neid
orjama, neide sõnna wöltma, nink neid armsas nink
ausas piddama.

Viies käst.

Sinna ei pea mitte ärratapma.

Mes se om?

Meije peame Jummalat pelygama nink armastama,
et meije omma lähhemba ihhule ütteke kahjo eht wigga
ei te, enge peame tedda awwitama nink eddesi saatma
kige ihholikko häddha fissen.

Kuunes käst.

Sinna ei pea mitte abbiello rikma.

Mes se om?

Meije peame Jummalat pelgama nink armastama,
et meije puhtaste nink ausaste ellame sõnnu nink tegguide
fissen, nink et eggauts omma abvikasa peap armastama
nink awwustama.

Säitsmes käst.

Sinna ei pea mitte warrastama.

Mes se om?

Meije peame Jummalat pelgama nink armastama,
et meije omma lähhemba rahha ehet hääd ei wötta,
ehet kawwala kauba ehet ostmissega henne kätte ei sada;
enge peame tedda awwitama, temma hääd nink pätoidust
kaswatada nink hoita.

Kattessas käst.

Sinna ei pea mitte kawwalat tunnistust
andma omma lähhemba vasta.

Mes se om?

Meije peame Jummalat pelgama nink armastama,
et meije omma lähhemba päle kawwalal kombel ei wössi,
tedda ei petta, keelt temma päle ei pessa, ehet kurja
könnet ei tösta; enge meije peame tedda wabbandama,
hääd temmasti köinnelema nink küt asju häle pole käändma.

Üttesas käst.

Sinna ei pea mitte himmustumama omma
lähhemba maija.

Mes se om?

Meije peame Jummalat p̄elgama nink armastama,
et meije kawwalussega omma lähhemba p̄ärrandust ehk
mai ja hennele ei püwwa, ei ka ütteke öigusse tähhe al
henne kätte ei sada; enge peame tedda awwitama, et
temma sedda wöis piddada, nink se mannu jäda.

Kümnnes käst.

Sinna ei pea mitte himmustama omma
lähhemba naist, sullast, näütsikut, töbrast, ehk
kiik mes temma p̄ärralt om.

Mes se om?

Meije peame Jummalat p̄elgama nink armastama,
et meije omma lähhemba naist, perret ehk töbrast henne
pole ei kissu, ehk temmasti ärra ei sada; enge peame
neid mannitsema, et nemma jäwa nink tewa, mes neile
sünnis.

Mes ütlep nüüd Jummal figist neisthinnatust fässust?

Temma ütlep nidade:

Minna, se Issand sinno Jummal, olle
üts wåggew wiinhane Jummal, ke neide våle,
fea minno wihkawa, wannambide pattu koddo
otsip laste våle, kolmanda nink neljanda pölwe
sisse. Ent neile, fea minno armastawa nink
minno käsku piddawa, te minna hääd ammak
tuhhanda pölwe sisse.

Mes se om?

Jummal ähvardap nuhhelda kiki, kea neidesinnaste kässude ülle astwa; sepärrast peame temma vihha pellama, nink ei pea mitte nisugguste kässude waasta teggema. Ent temma tootap armo nink kük hääd kigile, kea temma käsku pidawa. Sepärrast peame tedda ka armastama, temma päle lootma, nink hääl meisel temma kässude pärra teggema.

Töine pátük.

Pühha risti - usk.

Eddimäne tüük,

l o m i s s e s t.

Minna ussu Jummala se Issa, kigewág gewa taiwa nink ma loja sisse.

Mes se om?

Minna ussu, et Jummal minno like loduasjuga om lonu, mulle andnu ihho nink henge, filmi, förwu nink kük luliikmisi, meest nink möistust, nink weel üllespeap; päle se reiwid nink kängi, söki nink joki, maija nink kotta, naist nink last, pöldu, töprid nink kük hääd, kige ihho nink ello tarvitusse nink pätoidussega rikkalikkult nink eggapäiwa õnnistap, kige hädda eest kaitsap, nink kige kurja eest hoijap nink paimendap. Nink sedda teep Temma kük selgesi essalikkust nink jummalikkust armust

nink heldusseest, ilma minno ärratenimisse nink töta.
Se kige eest olle minna jälle wölgö, tedda tennada nink
kitta, orjada nink kuulda. Se om töttelikult töisi.

Töine tüük,
ärralunnastamissest.

Nink minna ussu Jesusse Kristusse, Jum-
mala ainosündinu Poja, meije Issanda sisse,
te om sadu Pühast Waimust, sündinu neitsist
Mariast, kannatanu Pontsiusse Pilatusse al,
risti päle podu, ärrakolu, mahhamattetu, alla-
lannu põrgohauda, kolmandal päival üles-
tösnu kooljist, üleslannu taiwate, istup Jum-
mala, se kigewåggewa Issa håål kåel. Såält
saap temma jälle tullema kohhut mōistma ella-
wide nink kooljide päle.

Mes se om?

Minna ussu, et Jesus Kristus töttelik Jummal,
Issast iggawest sündinu, nink ka töttelik inneminne
neitsist Mariast sündinu, om minno Issand, te minno
ärrakaddonu nink ärrasunnitu innemist om lunnastanu,
ärraostnu nink ärapästnu kigest pattust, surmast nink
kurrati väest; ei mitte kulla ehk höbbega, enge omma
pühha kalli werrega nink omma süta kannatusse nink
surmaga, et minna temma omma pea ollema, nink temma
rigin temma al ellama, nink tedda orjama iggawetsen
digussen, waggaussen nink önsussen, ötse nida kui temma
om ülestösnu surmast, ellap nink wallitsep iggawes.
Se om töttelikult töisi.

Kolmas tük.

p ü h h e n d a m i s s e s t.

Minna ussu Pühha Waimo sisse, ütte pühha kristlikko kirrikut, pühhide koggodust, pattu andisandmist, lihha ülesstössemist nink iggawest ello. Amen.

Mes se om?

Minna ussu, et minna ei wöi mitte ommast melest ehk wäest Jeesusse Kristusse, minno Issanda sisse usku, ehk temma mannu tulla; enge Pühha Waim om minno läbbi armo-oppusse kutsnu, omme andidega walgustanu, öigen ussun pühhendanu nink ülespiddanu: ötse nida kui temma sedda koggona kristlikko koggodust ma pääl kutsup, koggup, walgustap, pühhendap nink Jeesusse Kristusse man peap öigen ainun ussun; kon kristlikun koggodussen temma mulle nink kigile uskjile eggapäiva kik pattu rikkalikkult andis annap, nink wiimsel päival minno nink kik kooljid saap ülesärratama, nink mulle kige uskjidega Kristusse sissen iggawest ello andma. Se om töttelikult töisi.

Kolmas pátük.

Pühha Issa - meije palvus.

Meije Issa, ke sinna ollet taiwan.

Mes se om?

Jummal tahhap meid sega hälitseda, et meije peame uskma, tedda meije armsat essa ollewat, nink meid

temma õigid latn; et meije julgeste nink kige lotussega
tedda peame pallema, tui arma latse omma armsat essa
pallewa.

Eddimänne palwe.

Pühhendetus sago sinno nimmi.

Mes se om?

Jummala nimmi om kül hennesest esj pühha; ent
meije palleme sensinnatsen palwen, et temma ka meije
man pühhas saas.

Kuis se sünnap?

Kui Jummala sõnna selgede nink puhtaste oppetetas,
nink meije ka pühhalikkult tui Jummala latse se pärra
ellame. Sedda awita meid, armas essa taiwan!
Ent ke tösiste oppetap nink ellap, tui Jummala sõnna
oppetap, se ei pühhenda mitte meije Sean Jummala
nimme. Se eest hoija meid, armas taiwane Issa!

Töine palwe.

Sinno riik tulgo.

Mes se om?

Jummala riik tullep kül ilma meije palweta temmast
esfi. Ent meije palleme sensinnatsen palwen, et se ka
meije mannu tulles.

Kuis se sünnap?

Kui taiwane Issa meile omma Pühha Waimo
annap, et temma pühha sõnna läbbi temma armo
ussume nink jummalikkult ellame, sün ajalikkult nink
sääl iggawes,

Kolmas palwe.

Sinno tahtminne sündko, kui taiwan, nida
ka ma pääsl.

Mes se om?

Jummala hä, armolik tahtminne sünnip kül ilma
meije palweta; ent meije palleme sensinnatsen palwen, et
temma ka meije man sünnis.

Kuis se sünnip?

Kui Jummal kük furja nöuwo nink tahtmisi ärra-
häetap, nink kelap ärra sedda, mes meil ei tahha lasske
Jummala nimme pühendada nink temma riki tulla:
kui om kurrati, se ilma nink meije lihha tahtminne,
enge kinnitap nink peap meid kangede omman sõnnan
nink ussun, meije otsani. Se om temma armolinne
nink hä tahtminne.

Neljas palwe.

Meije päiwalikko leiba anna meile täåmba.

Mes se om?

Jummal annap päiwalikko leiba ka kül ilma meije
palweta kigile furjule innemistile; ent meie palleme sen-
sinnatsen palwen, et temma meil sedda lasses tutta,
nink tennoga omma päiwalikko leiba wastawötta.

Mes om päiwalik leib?

Kük mes ihho toidussele nink üllespiddamissele tarwis
om, kui om: föök, jook, reiwa, kängitse, hone nink
maja, pöld, töpra, rahha, hä wagga abbikaas, waa
latse, wagga perre, waa nink ussutawa üllemba, hä
wallitsus, hä ilm, rabho, terwus, karristus, auw, hä
söbra, ussutawa küllalisse nink muido nisuggutse.

Wijes palwe.

Anna meile andis meije sūda, nida kui
meije andis anname ommile sūūdleissile.

Mes se om?

Meije palleme sensinnatsen palwen, et se Issa taiwan
es tahhas mitte meije pattu päle kaeda, ei ka neide pär-
rast meije pallemist meile keelda; fest meije ei olle mitte
se wäärt, mes meije palleme, ei olle ka sedda mitte ärra-
teninu; enge temma tahhas meile küt selgest armust anda:
fest meije teme eggapäiva paljo pattu, nink tenime selget
nuhtlust. Sis tahhame meije ka kül jälle süddamest
andisanda, nink hääl melel hääd tetta neile, kea meije
wasta patwa.

Kuwves palwe.

Nink ärra saatko meid mitte kiusatuisse sisse.

Mes se om?

Jummal ei kiusa kül keddake, ent meije palleme sen-
finnatsen palwen, et meid Jummal tahhas hoita nink
üllespiddada, et meid kurrat, ilm nink meije lihha ärra
ei petta, ei ka hukkuta umbussun katte mötte nink mu-
sure häü nink pattu sisse; nink eht meid sega peas kiu-
satama, et meije fiski wöime ärrawäärsa nink wöimust
sada.

Säitsmes palwe.

Enge västa meid ärra kurjast.

Mes se om?

Meije palleme sensinnatsen palwen, kui ütte puhhuga,
et meid se Issa taiwan kigesuggutfest ihho - nink henge-

hä = nink awwo = kurjast tahhas ärrapästa, nink wimate,
kui meije tunnikenne tullep, meile ütte önsat otsa anda,
nink meid armoga festfinnatfest hädda = orrust henne mannu
taiwate wötta. Amen!

Mes om Amen?

Et minna pea kindma ollema, et nisuggutse palwe
omma sel Issal taiwan wastawötliko nink kuultu; fest
temma esfi om meid käsknu nidaade pallelda, nink tootanu
meid kuulda. Amen, amen, se om: Ja, ja, nida
peap sündima.

Neljas pätük.

Pühha ristmisze sakrament.

Eesmält: Mes om ristminne?

Ristminne ei olle mitte paljas wessi, enge om wessi
Jummala kässun säetu nink Jummala sõnnaga ühhen-
detu.

Mes om nisuggune Jummala sõnna?

Kui meije Issand Jesus Kristus ütlep Mat-
teusse ramatur wimatsen pätükkin: Minge
nink tekke jüngris kiik pagganid, neid risten
Issa, Poja nink Pühha Waimo nimmel.

Töiselt: Mes annap ehk sadap ristminne?

Temma sadap pattu = andisandmisi, päästap ärra sur-
masti nink kurratist nink annap iggawest önnistust ligile,
lea sedda uskwa, kui Jummala sõuna nink towotus
ütsep.

Mes sesamma Jummala sõnna nink towotus om?

Kui meije Issand Jesus Kristus ütlep
Markusse ramatun wimatsen pätükkini: Kes
uusup nink ristitas, se saap õnsas; ent kes
ei ussu, se saap ärrasunnitus.

Kolmandalt: Kuis wessi ni suri asju wöip tetta?

Wessi ei te sedda töttelikult mitte, enge Jummala
sõnna, mes se wega nink se wee man om, nink usf,
mes Jummala sõnna ween uusup. Sest ilma Jummala
sõnnata om wessi paljas wessi nink ei olle mitte rist-
minne, ent Jummala sõnnaga om temma üts ristminne,
se om: üts armo täüs ello-wessi nink wastse-sündimisse
wihtminne Pühhan Waimu, mida kui pühha Pawel ütlep
Titusse ramatun kolmandan pätükkini:

Jummal Issa teep meid omma halles-
tusse pärra õnsas, jällesündimisse wihtmisze
nink Pühha Waimo wastseseggemisse läbbi,
mes temma rikkalikult meije väle om välja-
kallanu Jesusse Kristusse, meije Õnnisteggija
läbbi, et meije temma armust õiges tettu
iggawetse ello pärrandajis saasse lotusse pärra.
Se om töttelik sõnna.

Neljandalt: Mes siis nisuggune wessiristminne tähhendap?

Temma tähhendap, et wanna Adam meije sissen peap
eggapäiwatse kahhitsemisse nink pattust-käändmisse läbbi
ärraupputetama nink ärrakoolsma kige pattu nink kurja
himmoga, nink peap eggapäiwa jälle ettetullema nink
üllestöusma wastne innemisse, te õigussen nink puh-
tussen Jummala een iggawes ellap.

Kun es se kirjotet om?

Pühha Pawel Roma r. 6. våtükkin üt-
lep: Meije olleme Kristussega mahhamat-
tetu, läbbi ristmisze, surma sisse; et ötsekui
Kristus om üllesärratetu kooljist läbbi Issa
arwustusse, nida peame ka meije wasssen
ellun käuma.

Wijes våtük.

Pühha altari sakrament.

Mes om altari sakrament?

Se om meije Issanda Jesusse töttelit
töissine ihho nink werri, leiwa nink wina al meile risti-
rahwale sūwva nink juwwa Kristussest eßi säetu.

Kun es se kirjotet om?

Nida kirjotawa pühha ewangelisti Matteus, Mar-
kus, Lukas nink pühha apostel Pawel:

Meije Issand Jesus Kristus sel döl, kui
Temma ärraanti, wöt Temma leiba, tennas
nink murs nink and ommile jüngrile nink
üttel: Wötk, sõge, se om Minno ihho, mes
teiye eest antas. Sedda tekke Minno mälle-
tusses.

Selsamimal kombel wöt temma ka karrika
pärrast öddango - soomaiga, tennas nink and
neile, nink üttel: Wötk nink joge kük se

sissest; sestinnane karrif om wastne lepping Minno werren, mes teije nink paljude eest ärrawalletas pattu-andisandmisses. Sedda tekke, ni saggede kui teije sedda jote, Minno mäsletusse.

Mes arvitatap nisugune föminne nink jominne?

Sedda näutwa meile nesinnatse söonna: „teije eest ärraantu nink ärrawalletu pattuandisandmisses;“ se om: et meile sakramentin pattuandisandmisi, ello nink önnistust neide sönnu läbbi antas; sest kui pattu-andisandmisi om, sääl om ka ello nink önnistust.

Kuis wöip iholik föminne nink jominne ni suri asju tetta?

Söminne nink jominne ei te sedda töttelikkult mitte, enge ne söonna, mes nida käüwa: „Teije eest ärraantu nink ärrawalletu pattu-andisandmisses.“

Ne söonna omma iholikko fömissee nink jomisse man kui pätük pühhan sakramentin; nink kes neidsammu sönnu ussup, sel om, mes nemma ütlewa nink towotawa, se om: pattuandisandminne.

Kes sis pühha altari-sakramenti tussulikkult wastawöttap?

Paastma nink iholikkult henda walmistama om kül kaunis wäljaspidine walmistamine; ent se om öigede ausa nink walmistetu, ke neid sönnu ussup: „Teije eest ärraantu nink ärrawalletu pattu-andisandmisses.“

Ent ke neid sönnu ei ussu, ehk sest katsite mötlep, se om umbuslik, nink ei olle mitte öigede walmistetu. Sest se söonna: „Teije eest,“ püwwap selgid usklikuid föamid.

